

induplati

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

LETO XV.

SEPTEMBER 1966

Cena 0.20 N din

Praznik samoupravljanja

Sedemnajsti september, praznik delovnega kolektiva Induplati, je pred nami. Veseli in zadovoljni pričakujemo ta dan.

Socialistični razvoj SFR Jugoslavije je pred šestnajstimi leti zabeležil pomembne odločitve. Vodenje našega političnega in gospodarskega življenja smo demokratizirali in vodstvo prepustili ustvarjalcem naše lepše, jutrišnje prihodnosti.

Leta 1950 smo tudi v Induplati prenesli vodstvo podjetja na samoupravna organa. Nekaj sto članov kolektiva se je v šestnajstih letih zvrstilo v delavskem svetu in upravnem odboru. Ob pomoči strokovnih služb v podjetju nam je uspelo napredovati s tem, da smo se načrtno

izpopolnjevali v znanju in opremi. Osvojili smo nove izdelke ter jih prodali domačemu in tujemu kupcu.

Zagotovo lahko uvrščamo med največje uspehe izgradnjo nas samih. Samoupravljanje je stvarnost, kjer mladi in starejši delavci obeh spolov aktivno odločajo o našem jutrišnjem dnevu in hkrati kritično ocenjujejo včerajšnje dogodke.

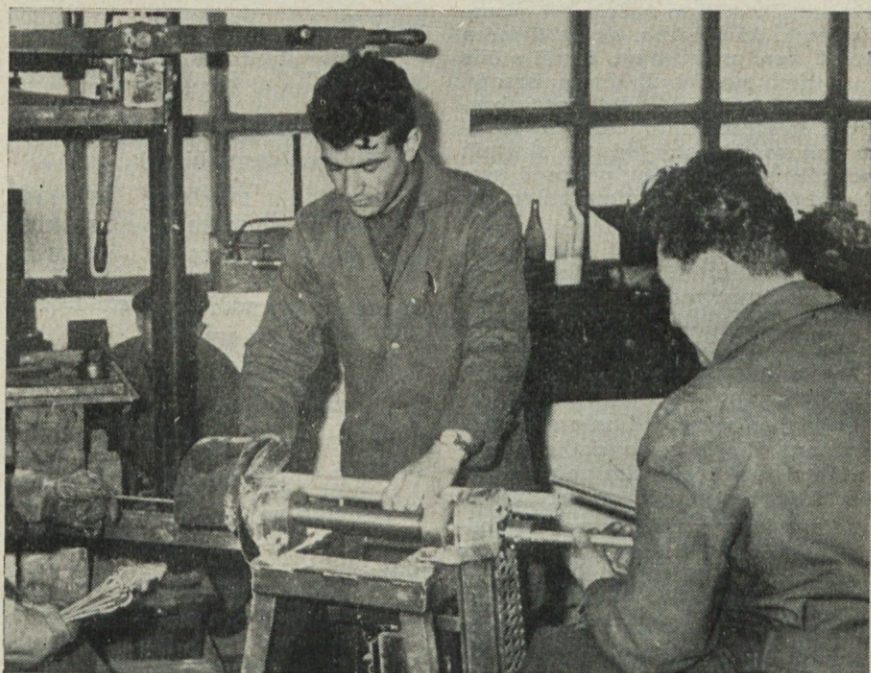
Letošnji sedemnajsti september bomo praznovali v soboto, na samo obletnico tega datuma. Pred dvorano bomo zbrani prisostvolali nagovorom in govorom, ki nam bodo jasno označili pot, po kateri bomo v složnem delu dosegli nove uspehe.

VSEM ČLANOM KOLEKTIVA
GREDO ČESTITKE OB NAŠEM
PRAZNIKU, KATEREGA TOKRAT,
PO ŠESTNAJSTIH LETIH, SLAVI-
MO ŽE SEDEMNAJSTIČ.

VSEBINA:

Praznik samoupravljanja
Zveza komunistov prevzema iniciativo
dr. F. Jerovec — Kaj je rentabilnost in
kaj je ekonomičnost
Za gospodarjenje je treba imeti pogoje
L. Zabukovec — Proizvodnja v juliju
1966
N pomeni Norgia
J. Mavko — Prodaja v juliju 1966
Vesti
Nimamo
Zabeleženo
Zvonka in Franci Cerarjeva
Pred upokojitvijo še razgovor z Vinkom
Jermanom
B. Zupan — Nesreče v juliju
Poročila se je
Sonce ni neznana zvezda
I. Majhen — Tudi o naših uspehih je
treba spregovoriti
Popravek
Pred startom nogometašev Induplati
V. Habjan — Obvestila iz kadrovske
službe

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne
Induplati. Odgovorni urednik Otmar
Lipovšek. Natisnila in klišaje izdelala
Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

Izdelovalnica šotorov. Stroj za obdelovanje aluminijastih palic za ogrodje šotorov

Zveza komunistov prevzema iniciativo

Komunisti OO Induplati so se zbrali v četrtek 18. avgusta k 3. redni seji, kjer so govorili o zaključkih IV. plenuma CK ZKJ in o svojem delu v kolektivu.

O poteku in zaključkih IV. plenuma so bili člani ZK dobro poučeni predvsem iz brošure, katero so pre-

Marjan Regent,
sekretar OO ZK Induplati

jeli takoj po izidu. V razpravi so se člani zedinili, da podrobneje obdelajo vprašanje, ki direktno zadeva vlogo komunistov v podjetju.

Kritično so ocenili zasedanja samoupravnih organov in predlagali, da bi v prihodnje ne vabili na sejo več kakor morda le 2 ali 3 nečlane. Obisk seje delavskega sveta ostane še naprej omogočen vsem članom kolektiva, vendar se lahko seje udeležijo, če to prostovoljno želijo.

Strokovnim službam v podjetju so predlagali, da naj sinhronizirajo delo s tem, da bodo posamična naročila opremljena s potrebnimi tehničnimi podatki in navodili za delo.

Ostro so nastopili člani OO Induplati proti nerazčiščeni politiki, ki jo vodi Občinski komite do organizacije v Induplati. Sklenili so, da bodo zahtevali razčiščenje teh odnosov v primeru, ko bo prišlo do ponovnih očitanj.

Z odobravanjem so navzoči komunisti poslušali predlog, po katerem ne bo prostora v kolektivu za vse tiste, ki prično z delom ob 7. uri in prenehajo delati ob 13.30. O pred-

logu, ki bi to vprašanje še bolj zaostрил, se niso zedinili. Zagotovo pa je, da bo nadzor nad zaposlenostjo postal ostrejši. Prav tako je mogoče v bližnji prihodnosti pričakovati večji poudarek na osebni odgovornosti.

Na seji so precej razpravljali tudi o obveščanju članov kolektiva. Nemalokrat se dogodi, da se po sejah ali konferencah raznesejo povsem neutemeljene če ne celo zlonamerne govorice. V izogib takšnim prilikam so predlagali, da morajo biti 24 ur po sejah napisani zapisniki in sklepi na običajen način dani članom na vpogled. Prizadeti bi se na tak način lahko sami najboljše seznanili z resničnostjo sklepov.

Ob razmišljanju o sklenjenem na tej seji lahko rečemo, da je Zveza komunistov v Induplati prevzela iniciativo in vlogo, ki jo je nakazal že VIII. kongres ZKJ. Usmerjanje take politike pa sloni na dejstvu, da je jedro samoupravljanja v rokah človeka — proizvajalca. Nadaljevanje s takšnim delom bo sigurno plodno in se bo odrazilo tudi v organizaciji, ki je bila nekaj časa povsem pasivna.

Kaj je rentabilnost in kaj je ekonomičnost?

(Piše dr. Franc Jerovec — nadaljevanje in konec)

Drugi pokazatelj, katerega si bomo ogledali, je ekonomičnost. Po domače pravimo, da je ekonomičnost vse tisto, kar je poceni. Zato je ekonomičnost tisto načelo pri gospodarjenju, ki zahteva, da se določen posel, npr. proizvodnja, izvrši s čim manjšimi stroški. Z drugo besedo, ekonomičnost je instrument kontrole stroškov. Zato običajno merimo ekonomičnost v odnosu skupnih dohodkov za določen poslovni proces, do skupnih izdatkov za ta isti proces.

Finančni rezultat se ustvarja pri prodaji — na tržišču. Dohodki podjetja se formirajo iz vrednosti prodanega blaga. Če le-te primerjamo s stroški, to je z lastno ceno, koliko nas je to proizvedeno blago stalo, dobimo pokazatelj ekonomičnosti.

Oglejmo si izračun na praktičnem primeru. Videli bomo, da je ekonomičnost tem večja, čim večji so dohodki in čim manjši so stroški.

Za primer vzamemo spet tri podjetja A, B in C in dve razdobji, leto 1964 in leto 1965.

Formula za izračun ekonomičnosti se glasi:

$$\frac{\text{dohodki prodanega blaga}}{\text{stroški prodanega blaga}}$$

Dosežena prodajna vrednost
prodanega blaga:

	1964	1965
podjetje A	20 000 000	23 000 000
podjetje B	40 000 000	40 000 000
podjetje C	5 000 000	4 500 000

Lastna cena
(stroški prodanega blaga):

podjetje A	17 000 000	21 000 000
podjetje B	36 000 000	34 000 000
podjetje C	4 000 000	3 500 000

Ekonomičnost podjetij v letu 1964:

$$\text{podjetje A } \frac{20\,000\,000}{17\,000\,000} = 1,18 \text{ din}$$

dohodka na 1.— din stroškov

$$\text{podjetje B } \frac{40\,000\,000}{36\,000\,000} = 1,11 \text{ din}$$

dohodka na 1.— din stroškov

$$\text{podjetje C } \frac{5\,000\,000}{4\,000\,000} = 1,25 \text{ din}$$

dohodka na 1.— din stroškov

Najekonomičnejše je podjetje C, ki ima 1,25 din dohodka na 1.— din stroškov. Najmanj ekonomično pa je podjetje B. Če so stroški večji od

dohodka, pa govorimo o izgubi, in seveda o ekonomičnosti poslovanja ne moremo govoriti.

Izračun ekonomičnosti za leto 1965 za ista podjetja pa se glasi:

$$\text{podjetje A } \frac{23\,000\,000}{21\,000\,000} = 1,10$$

$$\text{podjetje B } \frac{40\,000\,000}{34\,000\,000} = 1,18$$

$$\text{podjetje C } \frac{4\,500\,000}{5\,500\,000} = 1,29$$

Pri podjetju A je ekonomičnost padla, ker so se stroški sorazmerno bolj povečali, kot dohodki. Pri podjetju B so dohodki ostali neizpremenjeni, zmanjšali pa so se stroški, kar ima za posledico izboljšano ekonomičnost. Pri podjetju C so dohodki sicer v letu 1965 nižji, vendar so se stroški sorazmerno še bolj znižali, tako da je tudi podjetje C v letu 1965 ekonomičnejše kot v letu 1964.

Kot vidimo je ekonomičnost tisti pokazatelj, ki nam pove, koliko je nek naš poslovni rezultat dražji ali cenejši. Če sorazmerno stroški naraščajo moramo iskati vzroke za to, ki so lahko v podražitvah ali v slabem poslovanju ali v nekih dodatnih izdatkih ali v slabem izkoriščanju delovnih sredstev in predmetov dela ali celo v nizki produktivnosti dela.

Vsekakor sta oba navedena pokazatelja, poleg produktivnosti, za vsako podjetje zelo važna in neposredno vplivata na odločitve in ukrepe pri upravljanju podjetja, seveda če sta utemeljena s primerno analizo vzrokov, ki so privedli do izračunanega rezultata.

Za gospodarjenje je treba imeti pogoje

Regent je k temu rekel, da želimo vsi doseči zastavljene cilje, kar pa ni mogoče, ker gremo po stari poti naprej. Če bi zavoljo nakazanih prilik bili primorani prenehati z delom v Induplati, potem bo posledica ta, da bodo morali prenehati z delom tudi drugod, kjer so vezani na uporabo naših izdelkov (tehnične tkanine). »Prepričan sem,« je rekel sekretar Regent, »da bo zadeva šele tedaj dovolj kritična, to pa prav gotovo ne želimo.«

Ing. Srečo Bergant je pripomnil, da rabimo tudi za zmanjšano proizvodnjo denar, Lado Zabukovec pa je dodal, da z nakazano računico izgubimo letno 20% sredstev, kar nas privede v petih letih v popolni deficit in v stanje, ko bi bili prisiljeni naše poslovanje ukiniti. Stane Marolt je rekel, da o tej zadevi tokrat

Lado Zabukovec, predsednik
DS Induplati 1966

ne razpravljamo prvič in, da samo govorjenje nikamor ne privede. Svojo misel je oblikoval tako-le: če delamo, tedaj delamo zato, da bo boljše in ne obratno. Marolt se tudi ni strinjal s prej nakazanim predlogom, da bi eden od poslancev o zadevi poročal celotnemu kolektivu, pač pa je rekel, da se naj o tej zadevi pogovorijo strokovnjaki.

Kristjan Drašček pa je menil, da merodajnim stanje ni poznano, sicer ne bi nakazovali predlog, po katerem naj gospodarske organizacije poslujejo v tri-izmenskem delu, če pa kaže, da v bližnji prihodnosti še za eno izmeno ne bo dela, ker nimamo surovin. Ponovno se je oglasil Stane Marolt in rekel, da je skrajni čas, da poročajo o zadevi strokovnjaki strokovnjakom. Kot primer je navedel, da naj strokovna vprašanja rešujejo le ustrezno poučeni ljudje. Drašček je dodal, da je prav, če se kritično stanje iznese na merodajne organe potom Poslovnega združenja. Zato imamo Združenje in ga priznavamo, forumi pa naj poslušajo to naše predstavništvo, to je njihova dolžnost.

Tovariš Narat je rekel, da je naloga nas vseh, da nekaj pokrenemo, ker to ni samo naš problem. Narat

se je strinjal z direktorjem in rekel, da zaenkrat poiščemo vse obstoječe rezerve in tako vzdržimo do kraja leta.

K diskusiji se je prijavil tudi Jože Krevs, sekretar občinskega komiteja ZK Domžale in med drugim dejal, da ni umestno uporabiti pri vabilu poslanca priporočilo občinskega komiteja, ampak naj se to naredi preko samoupravnih organov v podjetju. Kritično pa je pripomnil, da niti poročevalci niti diskutanti doslej še niso omenili Gospodarske zbornice, ki je prav gotovo dolžna skrbeti za podjetja in njihovo uspešno delo. Negativno je ocenil tudi abstinenco predstavnikov kolektiva Induplati na nedavni konferenci v Domžalah, kjer so govorili z republiško poslanko Ivkovičev. Jože Krevs je nato še govoril, da morajo zaslužiti devizna sredstva gospodarske organizacije, kako pa se naj to naredi, je stvar kolektiva, ker ne bo nihče dajal za to receptov. Zagotovo

pa je, da je tekstilnih podjetij v državi preveč, žal pa nihče ne pove katerih. Tovariš Krevs je zaključil z besedami: »Z reformo moramo spremeniti tudi našo miselnost in povedati, kaj je napak.«

Doktor Jerovec je zavrnil očitke glede seznanjanja nadrejenih organov s stanjem in pripomnil, da je bila zadeva v pisni obliki dostavljena na ustrezna mesta, kjer pa se ureditev zadeve zavlačuje.

Tovariš Krevs je naslovil na komuniste v Induplati vprašanje, kaj smo storili v tem pogledu mi. Svoje misli je dopolnil z izjavo, da ni treba šele predlagati več predlogov za rešitev nekega vprašanja, temveč je več predlogov pogoj za uspešno delo samoupravnih organov. Naglasil je, da je za kvaliteto poslovanja predlogov odgovoren direktor podjetja.

Živahna razprava se je končala z ugotovitvijo, da s 15% od 100% potrebnih deviznih sredstev za Induplati v Jaršah zares ni izhoda.

PROIZVODNJA

V JULIJU 1966

Juljska proizvodnja je bila nekoliko boljše kot v juniju, če upoštevamo seveda manj delovnih dni. Izjemi sta konfekcija in tiskarna, kjer je zaradi pomanjkanja naročil proizvodnja bistveno manjša in so ljudje v večji meri koristili letni dopust.

Pri primerjanju z lanskim julijem je treba imeti pred očmi dejstvo, da je bil v lanskem juliju kolektivni dopust, torej je imel precej manj delovnih dni, medtem ko bo ta letos v avgustu.

Po obratih so dosegli naslednje rezultate:

	Plan julij 1966	Indeks julij 1965
Predilnica	78,9 %	87,5 %
Tkalnica	94,1 %	137,2 %
Oplemenitilnica	102,7 %	127,2 %
Tiskarna tm	—	56,7 %
bm	—	60,6 %

Kvaliteta izdelkov je v primerjavi s prejšnjim mesecem slabša. V tkalnici se pozna priučevanje večjega števila tkalk — delavcev iz drugih obratov, poleg tega pa imajo težave pri škrobljenju osnov iz sintetične preje z domačimi škrobljivimi sredstvi.

Franc Adamič, vodja nab. odd.

Dopisujte v „Konoplan“

N pomeni norgija

Vtisi z letošnjega taborjenja v Medulinu

Od Jarš do Medulina je točno 260 km. Na pot smo se podali zatorej zgodaj. Ura je bila 6 in 30 minut, sonce pa že visoko na nebu. Malce klavarno vreme nam je zato godilo.

V koloni dveh avtomobilov sem vozil prvi. Do planinskih zavojev, kjer me je »močnejši« Mirko prehitel. Ponovno smo se zbrali v gostišču pred Senožecami. Kratek oddih in obvezno draga malica. Drugi postanek pri motelu nad Izolo. Vse je šlo v redu. Ogled campa ter kampistov, ki glede kraja niso izbirčni.

Pot do Kaldanije je mnogim poznana. Gostje našega doma v Umagu jo morajo obvezno prevoziti. Malce v pozabo je že šla pot do Buj. Naprej pa, ja naprej proti Puli se začno ovinki, ki se končajo šele v Limskem zalivu. Cesta je tako zelo zavita, da me je Mirko prepričal, da vodi mimo vsake hiše in vsakega dvorišča.

Ob cesti nad Limskim kanalom je bilo parkiranih na desetine avtomobilov. Parkirali so povsod, kjer je dovoljeno in kjer ni. Bili so tujci turisti in mi smo turistična dežela. Ni, da bi to pozabili. Dobrih deset kilometrov za Limskim zalivom se je naša kolona ustavila. Zenski svet, ki nas je spremljal, je iz prtljage poiskal užitne izdelke in nam jih serviral. Teknilo je, ker smo bili lačni in že prilično utrujeni.

Po »kosilu« smo nadaljevali potovanje in prispeli točno ob dvanajsti uri v Pulo, ki se je pripravljala na letošnji filmski festival. Seveda razen zastav in monterjev, ki so postavljali sedeže v areno, o festivalu, ki se je pričel 24 ur kasneje, ni nič pričalo. Po ogledu arene ter pristanišča smo naše udele toliko razgibali, da smo lahko potovanje nadaljevali. Po zemljevidu smo vedeli, kje približno je Medulin, toda potokaza ni nikjer. Na vprašanje nam je prijazna meščanka iz Pule dejala, da moramo sredi mesta pri lekarni zaviti v desno in pot nadaljevati po via Medulino. Poslušali smo in našli lekarno in se po Zagrebški cesti res bližali našemu cilju.

Številni avtomobili, ki so nam prihajali nasproti, so nam bili kažipot, da se bližamo Medulinu, katerega tudi tuje agencije omenjajo in celo priporočajo za letovanje.

Toplo (ne vroče) julijsko sonce nas je pozdravilo v platnenem taborišču, kjer si je svoje poletne domove postavilo preko tisoč gostov.

Na »porti« nam je starejši možakar vljudo pobral osebne izkaznice ter zapisal številke najin avtomobilov in dva kilometra dalje se je naša kolona dokončno ustavila in utaborila.

Mirko je res iznajdljiv za prostor. Prvič se je izkazal že lani; letos je svojo večino le potrdil. V senci nizkih borovcev smo razpeli najina šotora in se predali dopustu oziroma njegovemu urniku, ki pravi: počivanje, kopanje, zauživanje hrane in svežega zraka ter lenarjenje.

Vse je bilo o. k. Težave so bile le z zvrstitvijo na straniščih, kar pa so uvideli že gospodarji tabora in uredili dvojce novih wecejev, katere so predali svojemu namenu dan kasneje, ko je bil tam ravno praznik. Kdo so bili prvi gostje, niso povedali. Videli jih tudi nismo.

Naslednji dan je deževalo. Zjutraj namreč. Mirko je zapregel svojega fička in nas (nakupovalce) odpeljal v Medulin na trg. Le malo je manjkalo in podrl bi prodajalco paradižnikov in njenih dvajset ali trideset plodov, kolikor jih je imela na prodaj. K sreči smo ji prizanegli in sadeže odkupili. Z Mici sva si pri vaškem mesarju kupila še nekaj mesa in po 90 minutah čakanja bila postrežena. Mirko, ki ni vedel, kje sva, je moral med tem k brivcu, ker mu je v tem času zrasla brada. Smola.

Po kosilu smo se kopali, nato pa ogledali kamp in njegove prebivalce. O razsežnosti in velikosti tega prelepega kraja ni mogoče najti pravih besed. Prebivalci vseh evropskih držav so tod taborili. Zaman sem iskal le avtomobile z oznako Poljske in SZ. V šotorih vseh velikosti in barv so stanovali ljudje raznih starosti. Najmlajši je bil neki Francoz (ali Francozinja), kateri so postlali v otroškem vozičku (zadnjega modela).

Le v kopalkah smo si bili precej podobni, ko pa smo bili v obveznih trenerkah, smo bili Jugoslovani oblečeni po modri 1950. V tujini izdelujejo danes trenerke, ki se tesno prilagajajo. Naše so še vedno široke in podobne oblačilom iz turških časov. Poudarjam pa, da sem za hčerko kupil letos junija trenerko in dobil — razumljivo — klasično.

Zanimiv je bil tudi ogled šotorov. Vsi niso novi. To je razumljivo. Novi so prosti sicer pa podobni našim. Mirkota ter njegovo soprogo in sina bi lahko nagovoril tudi francosko ali nemško, če bi ne parkirali svojega avtomobila pri šotoru. Tabori namreč v enem večjih naših šotorov, ki so tujim enakovredni v izgledu in funkcionalnosti. Kvaliteta platna je pri naših šotorih nedvomno boljša od tujih. To ni reklama ampak dejstvo. Zalostno je le dejstvo, da smo našli med okoli tisoč šotori, le šest tistih, ki so bili izdelani v Induplati. In v vseh šestih šotorih so stanovali naši državljani.

Ko smo v večernih urah tavalili med šotori in njihovimi vrvcami ter prestopali čez večje in manjše trebuhe, smo šli tudi mimo šotora, ob katerem je parkirala avto z oznako »N«. Hčerka me je vprašala kaj pomeni in ji rekel — Norge. Moški v šotoru me je slišal in vljudo popravil »Norgia«. Zahvalil sem se mu s tremi besedami angleščine, ki sem se jih naučil od hčerke in kar pomeni po naše »najlepša hvala«, ter nadaljeval z drugimi pohajkovanjem proti našim šotorom, ki so v tem času ostali kar sami. Tudi drugi delajo tako in bojzani za krajo v taborih ni.

Otroke smo spravili spat, mi smo se posedli in gledali na mirno morje ter na migotajoče lučke v Prematuri. Utihnile so tudi kobilice, ki prirejajo svoj koncert v največji vročini. Nočni mir je prekinjala le sova s svojim skovikanjem in oddaljeno grmenje, ki se je grozeče bližalo.

Sredi noči nas je nevihta dosegla. Bliskalo se je tako, da je bilo svetlo kot podnevi. Veter je zavijal z vso silo in šibil visoke in nizke borovce. Počasi toda nezadržno je voda silila v naš šotor. Pritekla je po razmočenih tleh. To je zadostovalo, da smo se odločili naslednji dan podreti šotore in preživeti ostale deževne dneve dopusta doma v Preserjah 89.

Zjutraj je dež ponehal ravno toliko, da smo pospravili naše šotore in ostalo prtljago. Ze proti koncu »pokanja« je

znova začelo in dež nas je spremljal do doma.

V slabem vremenu je tudi lepi Jadran nezanimiv. Pust je tudi Medulin s svojim lepim kampom, v katerem govorijo vse evropske jezike. Poslovili smo se, v uri in pol uredili s plačilom naših tabornih obveznosti in se odpeljali po isti poti domov.

Medulinu smo rekli »na svidenje prihodnje leto«. Na svidenje zato, ker je vreden svidenja. Pohitite tja tudi vi. V vseh državah Evrope poznajo ta prelepi kraj, le nam je bil — in morda tudi vam — tuj in neznan. Če ga boste iskali na zemljevidu, potem pogledajte na skrajno oznako Istrskega polotoka ali točneje 14 km jugovzhodno od Pule.

Otmär Lipovšek

PRODAJA

V JULIJU 1966

S prodajo v juliju ne moremo biti zadovoljni, saj smo plan prodaje dosegli komaj 71 %. Tržišče je popolnoma dezorganizirano, ker so bili vsem podjetjem odvzeti krediti in so morala trgovska podjetja zniževati zaloge. Vzrok je enak v vseh podjetjih, zato se je tudi ta verižna reakcija odrazila povsod. K temu je dodati še dejstvo, da želi iti del prebivalstva na dopust in se je znaten delež sredstev prelił zato v gostinstvo odnosno turizem. Letos predvidevamo dobro letino žitaric in drugih poljedelskih kultur, zato upamo, da se bo okrepila trgovinska dejavnost. Razumljivo pa je, da se bodo le-ta odrazila šele kasneje, po predvidevanjih po zaključku Zagrebškega jesenskega velesejma.

Makulturnih izdelkov je bilo v juliju 8558 m², kar je precej velika številka.

Izvoz je sedaj zmanjšan in smo prodali v tujino le za 5351 U\$ blaga, odnosno dosegli smo le 19 % mesečnega plana v izvozu. Letni izvozni plan je dosežen v sedmih mesecih 55,2 %.

V E S T I

SESTAV KOMISIJ DS

Kadrovska komisija

Jože KLEŠNIK, predsednik
Venčeslav Parko, član
Pavle Zupan, član
Danica Blejc, član
Marjana Vidmar, član

Komisija za razlago in dopolnitev statuta ter pravilnikov

Albin GNIDOVEC, predsednik
dr. Franc Jerovec, član
Janko Ukmar, član
Lado Zabukovec, član
Ivan Deržič, član
Marjana Vidmar, član

Komisija za vsklajevanje pravilnika za delitev OD

Janko UKMAR, predsednik
dr. Franc Jerovec, član

Lado Zabukovec, član
Ivan Deržič, član

Komisija HTV

ing. Srečo BERGANT, predsednik
dr. Marija Šiška, član
Brane Zupan, član
Ivan Slabe, član
ing. Anton Dečko, član

Komisija za popis in cenitev osnovnih sredstev

ing. Franc VERHOVEC, predsednik
Angela Deržič, član
Stane Marolt, član
ing. Srečo Bergant, član

Komisija za zaposlovanje žena, invalidov in mladoletnikov

Vera HABJAN, predsednik
dr. Marija Šiška, član
Majda Škrinjar, član

Nimamo

TA PRIGODA ni iz devete dežele. Vse, kar bom napisal, se je dogodilo v naši prelepi menzi. V menzi Induplati v Zgornjih Jaršah. Datum: od marca do 10. avgusta letos.

Največkrat sem gost v menzi, kadar sem v družbi prijateljev in znancev. Toda ne vedno. Obvezno peljem v menzo svoje goste. Doma namreč nimam prijavljene gostinske obrti, niti se s to rečjo ne pečam »na šverc«.

Pa se je prvič primerilo 12. marca 1966, da sem s svojimi gosti prišel v menzo okoli 20.30 ure. Za turistično deželo to prav gotovo še ni prepozno. Na vprašanje, kaj lahko naročimo za večerjo, nam je točajka odgovorila, da nič razen kranjskih klobas. Moj podolgovati obraz se je podaljšal najmanj za dve številki. Popili smo naročeni Radgonski biser, plačali in odšli v Radomlje. Pri Jožetu smo dobili debelo uro kasneje ocvrte piščance. Jože je privatnik in ve, da je zaslužek mogoč le s solidno postrežbo. Serviranje raznih jedil je sestavni del solidnega poslovanja.

Sredi poletja smo po seji našega samoupravnega organa posedeli na

vrtni naše menze. Poleg pijače se nam je zahotelo tudi prigrizka. Postregli so nam z ribami. Bile so konzervirane in tiste morske, katere v kuhinji bolj ali manj hrusteče spečejo. Vse je bilo prav in lepo, če pri tem ne bi zmanjkalo kruha. Kruh a. Da bi bila mera polna, je okoli 20. ure zmanjkalo tudi cvička. Prosim, preciziram: ni ga zmanjkalo v menzi, le kontingent, katerega dobijo v točilnici, je pošel. Odšli smo tudi mi in dajali sebi in prilikam duška za takšno poslovanje.

Zadnji primer se je zgodil v sredo 10. avgusta. Tokrat so bili med mojimi gosti tudi Holanci. Ostali so bili Slovenci. Skupno je bilo šest odraslih in dva otroka. Dobrodošlico smo zalili s slivovko. Pod tem imenom sem jo namreč kupil. Veselje je trajalo vse do trenutka, ko se nam je zahotelo še vina. Nimamo ga doma, zato sem predlagal, da se napotimo v menzo, kjer bi ga moral tudi sicer kupiti. Predlagano — sklenjeno; rečeno — storjeno. Dobro volje smo v posebni sobi v menzi nadaljevali proslavljanje snidenja. Ob devetnajsti uri sem želel za goste naročiti večerjo. Prijatelj mi je namignil, da imajo izvrstna pražena jetra. V kuhinji so pa rekli: nimamo več. Prav, pa kaj drugega. Jedilni list za večerjo pa bi naj bil (po podrobni analizi zalog v kuhinji) tak: ena porcija možganov, tri porcije zrezkov (priprava po želji), nekaj klobas in nekaj jajc ter dvanajst skodelic žolce.

Ne, sem se zahvalil in naročil ves bled dva narezka. Z gostom iz Am-

sterdam sva popila še nekaj rund različnih aperitivov. V tem času je njegova soproga poravnala račun. Z dinarji, ki jih je dobila za holandske florinte.

Nauk iz tega

V naši menzi bodo lahko na tak način poslovali vse dotlej, dokler jim bo izgubo letno ali v krajših časovnih presledkih poravnal kolektiv Induplati. Ko bodo člani delavskega sveta z dviganjem rok odklonili takšen predlog za poravnavo izgube, tedaj se bo moral kolektiv te ekonomske enote resno oprijeti nalog in dela, ki jim bo zagotovil tudi potrebni dohodek.

Upajmo tudi, da čez štiri leta ne bo šlo nogometno svetovno prvenstvo mimo nas tako, kot letos. Pred osmimi leti je namreč delavski svet namenil sindikatu sredstva za nakup televizorja prav za to, da si bodo člani lahko ogledali ta spektakel. Takrat so ga odigrali na Švedskem. Sindikat pa je odločil, da bo televizor nameščen v menzi, kjer je na voljo največ članom našega kolektiva. Tega televizorja v menzi že dalj časa ni več. Zagotovo vem, da imajo televizijski sprejemnik danes mnogi doma. Ti pa dosledno izjavljajo, da je poedino gledanje razburljivih tekem nezanimivo, ker ostaja brez komentarjev in debat. Pred tekmo in po njej ter med debatami se tudi pije. Kadar je veliko gledalcev, se tudi veliko popije.

V menzi pa prodajajo pijače. Prodajajo zato, da ustvarjajo promet, od katerega imajo korist.

Otmär Lipovšek

Zabeleženo

ZADNJI DAN DOPUSTA je prišlo na delo poleg vseh tistih, ki pridejo v tovarno peš, še 76 kolesarjev, 23 mopedistov in osemnajst avtomobilistov oziroma članov kolektiva z avtomobilom.

Vsi so parkirali na običajnih mestih.

KONTROLIRALI SO VZDRŽLJIVOST gasilskih cevi. Z motorno črpalko so ustvarili v ceveh pritisk 15 atmosfer. Običajni delovni pritisk znaša le 5 atmosfer.

Kvaliteta naših gasilskih cevi je zadovoljiva. Kupec je imel nekaj pripomb le na žico, s katero so priprave spojke. Sporazum pravi, da bomo v prihodnje uporabili zahtevano žico.

SINDIKAT POSREDOVAL NAKUP TELEVIZORJEV. Tovarna RIZ iz Zagreba je ponudila dva tipa televizijskih sprejemnikov in to 220/0 za 1983 N-din in 220/UHF (za sprejem I. in II. programa) za 2186 N-din. Antena stane dodatno 36,40 N-din in stabilizator 224 N-din. Kupec mora plačati takoj 20% prodajne cene, ostalo pa v šestih zaporednih enakih obrokih. Kupci so z lastnoročnim podpisom jamčili prevzem prodajnih pogojev, garancijo za izvršitev plačila pa je prevzela naša sindikalna podružnica.

Do 22. avgusta so prodali 29 sprejemnikov, 22 anten in 13 stabilizatorjev.

Zvonka in Franci Cerarjeva

Zvonka in Franci Cerarjeva ter njuna mamica

Sedmega junija letos so se v družini Antonije in Franca Cerarja rodili dvojčki. Fantku so dali ime Franci, punčki pa Zvonka.

Sredi julija sva se z Marjanom Slapšakom odpeljala k Cerarjevim na obisk in pri tem napravila še posnetek malih kričočev. Mamica in njeni starejši hčerki Milena (letos

pojde že v 5. razred) in Vandica, ki bo šla jeseni prvič v šolo, trdijo, da sta »fantek in punčka« pridna. Ponoči spita in se zbudita šele okoli 4. ure zjutraj.

Med obiskom smo kratko posedeli v kuhinji. Mali Franci se je oglasil in hotel verjetno opozoriti, da je, poleg očeta, sedaj on gospodar v hiši. Ugibal sem pred tem, kateri od obeh neboljenčkov joka. Glasno sem mislil in po reporterski navadi napačno uganil. Mamica in obe sestrici malih dveh so v tem oziru bolj izvežbane — kaj bi ne bile!

Ko je Marjan izročil Antoniji Cerar čestitko sindikata ter še osebno zaželel vse dobro, sva zopet odšla v deževni dan. Prepričana pa sva, in to ste lahko tudi vi, dragi bralci Konoplana, da bodo Cerarjevi otroci uspevali, ker jim to omogoča skrbna nega staršev in prostoren dom v Umekovi ulici 1 na Viru.

O-r

Pred upokojitvijo še razgovor z Vinkom Jermanom

Vinko Jerman

Povedali so mi, da jih pojde tokrat kar precej v pokoj. Namenil sem se, da od (vsaj) enega zapišem odgovore na nekatera vprašanja in izbral sem si Vinka Jermana. Vinko je bil namreč vsa leta, kolikor jih je preživel z nami, aktiven na kulturno-prosvetnem področju. Pa tudi za šport — točneje nogomet — se zanima.

Vinko Jerman je mizar. V Induplati je nastopil službo leta 1947. Takrat je bilo zaposlenih v mizarški delavnici 5 mizarjev, od teh je Cene Osolnik že pokojni.

Na vprašanje, katero delo je bilo najzahtevnejše, je Vinko rekel, da izdelovanje korit za mokro predilnico. Ravno zaradi te zahtevnosti so jih kasneje začeli izdelovati iz bakrene pločevine. Vsa ostala dela so bila vsa dolga leta običajna, katere izvršujejo v mizarških delavnicah.

Znano nam je, da je tovariš Jerman izdeloval tudi paviljone za razstave. Na vprašanje, kje jih je že postavil, je odgovoril, da v Ljubljani, Zagrebu, Mariboru in Leskovcu. Spominjam se nerodnosti, kako so naši ljudje potovali v Leskovac, zato sem hotel, da bi nam o tem več povedal. Vinko ni odrekel. Ja, je pričel, potovanja v Leskovac ne bom pozabil. Takrat sem imel ravno pokvarjeno nogo. Dva dni pred odhodom so mi sneli mavčno obvezo, direktor pa mi je zagotovil, da bom lahko nogo v omu (našem tovarnjaku) zravnal in potovanje tako ne bo povzročalo težave. Pa z udobnostjo ni bilo nič. Dva »slepa potnika« sta se nam pridružila v Jaršah in na

naše veliko presenečenje potovala z nami do Niša, čeprav smo upali, da pojedeta morda le do Ljubljane in potem do Zagreba. Ko niti v Beogradu nista izstopila, smo po dveh dneh potovanja prišli na cilj do kraja izmučeni. Bilo nas je v kabini šest. Do Leskovca pa je 800 km. Na vso nesrečo nas je bilo prav toliko tudi nazaj.

Od veselih stvari pa se spominjam primera, ko smo v Zagrebu na sejmu po delu s tovarišem Seškom opazovala aranžerje pri delu. Mož je hotel imitirati angleško travo in v ta namen postrigel 150 asparagusov. Z Ivom sva se zabavala, aranžer pa je bil do kraja presenečen, ko mu je nazadnje ostalo od lepih asparagusov le 150 lončkov s peclji prej košatih rastlin.

Uvodoma sem že naglasil, da je deloval Vinko Jerman v kulturnem življenju. Pel je in še poje prvi tenor. Med drugim je povedal, da je prvič nastopil v zboru Edinost v Radomljah, katerega je vodil pokojni Rudolf Božič. Kasneje je pel v moškem zboru pri »Bonaču«; ob ustanovitvi zbora v Induplati pa se je pridružil pevcem SKUD Franca Kolkalja. Ko je ta prenehal obstojati, je pel v zboru Partizana Jarše, v katerem je žel, skupno z ostalimi pevci, največ uspehov in seveda tudi največkrat nastopil. Pred leti se je pridružil zboru v Kamniku, sedaj

pa še aktivno sodeluje pri moškem pevskem zboru Svobode na Duplici. Vsekakor bogato udejstvovanje.

Po tolikem pripovedovanju sem privoščil sobesedniku malo predaha in ga vprašal, katero vino raje pije: belo ali rdeče. Smejal se je, rekel pa jedrnat: »Tisto, ki je boljše.«

Vinko je bil tudi odrski igralec. Želel sem odgovor na ta del in sodelovanje v preteklosti. Ni bilo treba čakati na odgovor. »Na odru sem nastopal res amatersko,« je pripomnil in nadaljeval, da je z veseljem igral le vlogo Bojca v Rokovnjačih.

Na koncu sem ga pobaral še za športne vtise. Vinko navaja za Olimpijo (pred tem je navijal, to je razumljivo, za Odred). O Jaršanih pravi, da so dobri, če pa si navajen gledati boljše tekme, je treba dati domačim (moštvu Induplati) priznanje za prizadevnost in vspodbudo, da bodo posamezniki le z rednim treniranjem uspeli tako, kot so to nekoč današnje »zvezde«.

Tovariš Jerman ne bi hotel biti selektor državne reprezentance, ker meni, da je le Pantelič zagotovo najboljši vratar v Jugoslaviji, vsi ostali pa so za »izvoz« v trenutku, ko so zelo dobri.

Od slovenskih igralcev je Zagorc najboljši. Zagorc pa igra — tudi to je razumljivo — pri Olimpiji.

O. L.

NESREČE

V JULIJU IN PRVI POLOVICI AVGUSTA 1966

V mesecu juliju so bile pri nas v podjetju tri obratne nezgode. Ena med njimi je bila težja. Vse nesreče skupaj so imele za posledico 99 izgubljenih delovnih dni. Nesreče so se pripetile takole:

Tkalnica

Prosenc Olga (18), tkalka. Ko je odstranila napako na tkalskem stroju, je stroj zagnala v pogon, pri tem pa je levo roko prepočasi odmaknila, tako da jo je greben tkalskega stroja pritisnil na prste leve roke.

Peterc Cilka (41), tkalka. Ko je dajala listek na svoje mesto pri stroju, jo je udarila lesena palica

tkalskega stroja na zapestje desne roke.

Vzdrževalni obrati

Švigelj Franc (36), dvoriščni delavec. Pri razkladanju zabojev s kamiona je padel skupaj z zabojem na betonska tla. Padel je na hrbet in se poškodoval po glavi in desni rami.

Burja Matevž (37), vodja izmene. Ko je s kladivom ravnal pločevino na nakovalu, si je poškoval desno roko v zapestju.

Uprava

Grbec Peter (52), nočni čuvaj. Pri obhodu — kontroli po tovarniških obratih je šel tudi po dvorišču, na katerem sta bila odprta dva jaška kanalizacije. Ker sta bila slabo zaščitena, je padel v enega.

POROČILA SE JE

Anica Jagodic, prikojevalka v konfek.; poročena DOLINŠEK.

Sonce ni neznana zvezda

Astronomi in geofiziki so napovedali, da bo 20. maja 1966 v Sloveniji (v Ljubljani ob 10. uri in 30 minut in 30 -sek.) viden 70% sončni mrk. Koliko znanja je potrebno, da je mogoče tako natanko napovedati nekaj, kar nam je tuje, nad čemer nismo in nikdar ne bomo gospodar!

Leta 1961 je bil še popolnejši sončni mrk. V hrvatskem Primorju je dosegel takšno stopnjo, da se je sredi dopoldneva dobesedno znočilo. Tudi tokrat je bilo tako in sicer v sosednji Grčiji, kjer so preplašeni ljudje, kljub napovedim, hiteli v cerkve.

Znano nam je, da je sonce vir našega življenja, zato si lahko paniko neukega človeka nekako obrazložimo. Znočitev tedaj, ko to ni običajno, povzroči preplah, kakršen je bil v petek, v maju letos, v Grčiji.

Razmišljal sem o teh stvareh in zaključil, da sodim sam prav tako med neuke, zato sem poiskal novejšo literaturo, kjer je več napisanega o »našem« soncu. Ko sem zadevo prebral sem ugotovil, da sem vedel in še vedno vem dosti manj, kot sem si to pred tem domišljal. Morda je tudi med vami kdo, ki doslej ni vedel tega, kar bom v nadaljevanju o soncu napisal, ali bolje, prevedel in prepisal.

Zvezdoslovci observatorija v Michiganu so opazili 12. novembra 1960 leta ob 14. uri 37 minut velikansko eksplozijo na površini sonca, ki je po šestih urah, v obliki velikanskega oblaka vodikovega plina, dosegel Zemljo in povzročil nebroj motenj v zemeljskem magnetizmu ter radijskih in teleprinterjskih zvezah. Omenjeni oblak vodikovega plina je drvel od Sonca proti naši zemlji s hitrostjo 6500 km na sekundo in meril v premeru 16 milijonov kilometrov. Debelina oblaka je znašala 75 milijonov km, kar predstavlja polovico razdalje med Soncem in Zemljo.

Teden dni so tedaj trajale motnje, ki jih je povzročil navedeni oblak. Vsekakor je bil to »rahel piš« tistega, kar se stalno dogaja na soncu.

Energija, ki se je pri tem porabila je neizmerna. Sonce — sodijo, da je Sonce le ena izmed desetih milijard zvezd v Rimski cesti — izžareva v eni sekundi več energije, kot so jo ljudje od praveka porabili. Na našo Zemljo izžareva Sonce v nekaj dneh več energije in svetlobe, kot bi jo lahko ustvarili na Zemlji s sežigom vseh bogastev zemeljskega plina, vsega premoga in, če bi požgali ves les, vseh gozdov tega planeta hkrati.

Ko to primerjamo, moramo še povedati, da prejema naša Zemlja le polovico milijardinke energije, katere oddaja Sonce v vesolje!

Katera snov sploh daje Soncu sposobnost, da tako svetlo in toplo sij? »Atomska energija,« je po da-

našnjih ugotovitvah edini pravilni odgovor. Jedra vodikovih atomov se združujejo in pretvorijo v jedra helija. Pri združevanju oddajajo impulzivno energijo. Po pravilih atomske fizike se jedra združujejo počasi, zato bi lahko primerjali Sonce s počasi izgorévajočo vodikovo bombo. In le zato, ker je Sonce tako veliko je proizvod njene energije tako velikanski. Res je, da proizvede Sonce dnevno le 4,5 kalorij na kilogram teže. To pa je dosti manj, kot proizvodnja energije človekovega telesa, ki proizvede dnevno 20 kalorij na kilogram teže.

Do nedavnega je bilo nemogoče točneje raziskati Sonce, ker je to preprečila umazana in valovita atmosfera. Pri vsem tem je migotajoča atmosfera absorbirala pretežni del svetlobnih žarkov in seveda tudi rentgenskih žarkov. Šele leta 1946 je astronomom prvič uspelo izstreliti daljnoglede in spektrografe skozi atmosfero proti soncu. Dandanašnji

usmerjajo sateliti svoje instrumente stalno proti soncu in tako zbirajo podatke, katere na zemlji zbirajo velikanski radarji, in jih pretvarjajo v podatke o Soncu.

Prav tako smo sedaj sposobni, da razstavimo sončno svetlobo, ki pride do nas iz razdalje 150 milijonov kilometrov in, da na podlagi analize svetlobe, s precejšnjo točnostjo ugotovimo, iz česa nastane. Postopek je tako popoln, da ga lahko primerjamo z laboratorijsko ugotovitvijo, čeprav je tako neizmerno daleč od njih.

S pomočjo trikotnih posnetkov, pri katerih so uporabili druga nebesna telesa, je uspelo astronomom zelo natančno določiti velikost Sonca. Sonce ima premer 1,5 milijona kilometrov (naša Zemlja le 12 800 kilometrov!). Ta izračun nam pove, da bi lahko sprevrili v Sonce 1,3 milijonov Zemelj.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Tudi o naših uspehih je treba spregovoriti

Vaja gasilcev pred nastopom v Karlovcu

Evropske dežele so se leta 1960 sporazumele, da se bodo vsake tri leta pomerili najboljši gasilci v medsebojnem tekmovanju.

Takšno tekmovanje je prvič organizirala ZR Nemčija leta 1960 v Bag Godesbergu.

Tri leta kasneje, to je leta 1963, smo se tega tekmovanja udeležili v Mulhousu v Franciji tudi mi. Za dosežene uspehe na tekmovanju smo prejeli gasilci iz Induplati srebrno kolajno.

Prireditelj letošnjega tekmovanja je Jugoslavija. Pod pokroviteljstvom maršala Tita se bodo najboljši gasilci iz mnogih evropskih držav tokrat pomerili med seboj v Karlovcu.

Za nastop na tem tekmovanju smo se pripravljali tudi mi. Osmega maja smo se udeležili izbirnih tekmovanj pri poklicni brigadi v Ljub-

ljani. Med štirimi tekmujočimi desetini smo osvojili I. mesto.

Devetnajstega junija smo bili v Vikrčah četrti. Tedaj se je pomerilo med seboj štirinajst desetini, od katerih je vsaka želela postati prvak Slovenije. Naša uvrstitev v Vikrčah nam je dala pravico sodelovati na državnem prvenstvu v Karlovcu, kjer se je 2. in 3. julija letos pomerilo med seboj 36 najboljših gasilskih desetini iz vse države.

Dosegli smo deseto mesto, kar je vsekakor zelo lep uspeh za tako skromno desetino, kakor je to naša iz Induplati. Ta sestavek naj bo zato spodbuda za njihovo nadaljnje delo in pohvala za doseženi uspeh hkrati.

Na pomoč!

Ivan Majhen

Popravek

V avgustovski številki našega glasila Konoplan (8/XV od 15. VIII. letos) smo objavili napačni podatek na 8. strani in to: ustrezna komisija v Induplati je odobrila tovarišu Antonu Zupanu in ne, kot smo napisali v navedeni številki tovarišu Antonu Opari, posojilo 6000 N-din za dograditev stanovanjske hiše.

Prizadeta prosim za dobrohotno opravičilo za neljubo pomoto.

Urednik

Pred startom nogometašev Induplati

Hacler: igral bo, kdor bo treniral

Ljubiteljem nogometne igre se obeta v novi sezoni, ki se je pričela v nedeljo 4. septembra, pester spored. V Ljubljanski nogometni podzvezi tekmuje letos kar 14 moštev, med katerimi ima naše domače moštvo Induplati vse možnosti, da osvoji najvišje mesto.

Trenersko delo je prevzel Polde Hacler, nekdanji igralec Ljubljane. V pogovoru je omenil, da zastopa brezkompromisno načelo, da bo igral tisti nogometaš, ki bo tudi treniral.

Trening nogometašev — tokrat v predavalnici

Od fantov pričakujem športno obnašanje, je dejal dalje in rekel, da računa s poštenjem, ko bo ta ali oni odkrito izjavil, da ni sposoben igrati in ga bo pravočasno zamenjal s pripravljenim igralcem.

S podobnimi uvodnimi besedami se je predstavil moštvu, zato pričakujemo, da bodo kolektivno in s športnim obnašanjem zaigrali tako,

kot si to mi vsi, predvsem pa navijači moštva Induplati, želimo.

Trener Hacler bo imel zaenkrat na voljo naslednje igralce: Bleje F., Bleje J., Hafner D., Hafner Janeza, Hafner Jožeta, Nagya, Pirša, Pišeka, Pogačarja, Skoka, Smrekarja, Svoljšaka, Testena, Trobec I., Trobec II. in Urha. Najavljeni so nadalje še Bonča, Paderšič in še eden, ki pa bo vse do februarja 1967 v JNA, kjer služi vojaški rok.

Od standardnih igralcev je zapustil moštvo le Nedo Perič, srednji napadalec moštva Induplati. Nedo je igral v moštvu v nedeljo 21. avgusta poslovilno tekmo. V prihodnje bo prav gotovo med navdušenimi navijači za »nekdanje« moštvo.

RAZPORED NOGOMETNIH TE-

KEM je naslednji:

- 4. IX. Domžale : Induplati
- 11. IX. Induplati : Dob
- 18. IX. Enotnost : Induplati (v Jevnici)
- 25. IX. Induplati : Ihan
- 2. X. Sava : Induplati (v Tacnu)
- 9. X. Svit : Induplati (v Kamniku)
- 16. X. Induplati : Rakek
- 23. X. Rog : Induplati (v Kočevju)
- 30. X. Induplati : Rudar B (iz Trbovelj)
- 6. XI. Medvode : Induplati
- 13. XI. Induplati : Usnjari (iz Vrhniške)
- 20. XI. B. Krajina : Induplati (v Črnomlju)
- 27. XI. Induplati : Novo mesto

Zvesti navijači nogometašev Induplati

Nedo Perič

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. ing. Branko Novak, tekstilni inženir, vstopil 25. 7. 1966.

Izstopi:

1. Magda Kociper, šivilja v konfekciji, izstopila 20. 6. 1966,

2. Vinko Jerman, mizar, izstopil 15. 7. 1966,

3. Miha Kralj, predilec, izstopil 13. 7. 1966,

4. Marjan Kurent, del. v aluminij. odd., izstopil 14. 7. 1966,

5. Ivan Janežič, sprem. dvigala, izstopil 15. 7. 1966,

6. Fani Škofic, tkalka, izstopila 19. 7. 1966,

7. Janez Gosar, del. v prejem., izstopil 30. 7. 1966,

8. Rozka Rode, uslužbenka, izstopila 30. 7. 1966,

9. Tilka Letnar, motovilka, izstopila 15. 8. 1966,

10. Julka Gaberšek, tkalka, izstopila 16. 8. 1966,

11. Miloš Peršolja, kovinostrugar, izstopil 13. 8. 1966.